

Virágok virágszobor nevű arab romvároshoz vitték el kirándulni. Az egykori város romjainál modern látogatóközpontot alakítottak ki, ahol elször egy számítógépes animációs filmet vettenek arról, hogy milyen is lehetett egykor a település. Ezt később, amikor a romok között sétáltunk, nagyon hasznosnak találtuk, hiszen így könnyebben el tudtuk képzelni azt a márhetetlen pompát és gazdagságot, ami a X. században jelen volt itt.

A film után a látogatókat végigkalauzolja egy múzeumon, ahol a helyszínen talált leleteket tekinthetjük meg. Gyönyörűek a tipikusan az arab építészetre jellemző csipkeszerű faragások, és a sokszögletűt fokozza, hogy az arabok az 3. század maiak által itt hagyott épületeket, oszlopokat, vezetékeket is beépítették, illetve további használták. Virtuális sétánk után a városban is elönlés ez a romjaiban is lenyűgöző komplexum, amit az Omajjád dinasztiahoz tartozó III. Abd ar-Rahman kalifa építtetett nyári laknak a maga és 20 000 alattvalja és katonája számára, és amit, mint látjuk, már Versaillesnak is neveznek. Itt spanyol kollégáink, Inma kalauzolt végig bennünket, és rengeteg érdekes, hasznos információt tudtunk meg tőle.

A hétfő és a keddi délelőtti az iskolában töltöttük projekt munkával. Első nap került sor a hivatalos megnyitásra, ahol az iskola igazgatója és Cárdo tartomány oktatási bizottságjának vezetője köszöntötte a vendég delegációt. A nemzet, magyar, angol, török iskolák képviselői köszönetet mondtak a spanyoloknak a vendéglátásért és a koordinátor iskoláért végzett szervezésért.

A diákok első feladata az volt, hogy az iskolák által hozott és kiállított poszterekről megszerezzék a szükséges információkat egy kérdőív kitöltéséhez. Többnyire a kultúrával, gasztronómiával kapcsolatos országismereti kérdéseket kellett megválaszolni.

Délutánként városra vittek bennünket vendéglátóink. Turizmust tanuló diákok kapták a feladatot, hogy egy-egy nevezetesség bizonyos pontjainál tartsanak nekünk idegenvezést.

Cárdoját a Karthausiak alapították a 3. században, majd a 711-es 3. században az arabok fellelőre lett. Főnyelvén, a Cárdo Kalifátus központjaként a 10. században körülbelül egymillió lakosú város volt, ez háromszor annyi, mint ma. A leírások szerint pompás palotákkal és mecsetekkel büszkélkedett, legalább 900 fürdője volt, a főbb utcákat kővel burkolták, és ájszaka fáklyákkal világították.

Egyedülállóak Európában, és Spanyolország egyik legértékesebb kulturális kincsét képezik a 3. században zsidó kultúra csodálatos emlékei. A 3. század több mint 700 éven át voltak jelen az Ibériai-félsziget déli részén, s ez idő alatt az iszlám határozta meg az ország életét. A turista még ma is járhatóan csodálja Cárdo városában, Sevilleben, Granadában, a 3. században építetett emlékeket. Az akkoriban virágzó arab és keresztény tudomány spanyol földön egyesült a zsidó kultúra és a szellemével és bölcsességével; zsinagoga, mecset és katolikus templom városok mellett, több-kevesebb békével, mindenelelt azonban kölcsönös toleranciával. Mivel projektünk célja az, hogy megismerjük a különbségek világát és központi témája a tolerancia és a kultúra; megismerése, elfogadása, így maga a zsidó találkozó helyszíne is jelképezhet a kultúres munkáinknak.

Városunk első állomása a Mesquita-Katedrális, azaz a Mecset Katedrális volt. Az andalúziai Omajjádok korának legjelentősebb szakköznevelési épülete a Cordobai Nagymecset, amely egyúttal a nyugati világ legnagyobb muszlim épülete is. Kívül hangsúlyozottan egyszerű, belül azonban abszolút harmóniával ragadja meg a szemlélőt: 856 méter magas hordozza a patkós alakú, jellegzetes vörös és fehér kőből faragott boltíveket. Középen erős kontraszttal áll a XVI. században beépített keresztény templom! Megcsodálhatjuk a krusz gazdagon faragott szobrokat. Azon túl találjuk a lenyűgöző architektúrát Micharbot, a mohamedán szentélyt. Az épület monumentalitását még képekkel illusztrálva is nehéz visszaadni.

A Mezquita közvetlen közelében található a festői zsidó negyed, középkori lakóházakkal, árnyas belső udvaraival és széles csempeborítású falaival. A kis sikátorokban bolyongva az ember látnyomon virágokkal gazdagon díszített kapualjakra bukkan, sok helyen hangulatos kis kávéházak, termékek bőséggel meg a belső udvarokban. Csoporthoz sikerült egy olyan díszített udvarba is bejutnia, ahol egy 91 éves bicsi gondoskodik egyedül az összes virágzó és málnán nagyon büszke is márványra.

A virágos udvarok között verseny is folyik, egy zsűri dönti el, melyik a legszebb, legzöldebb. Jár ilyen kis udvarba bekukkantva, állíthatjuk, hogy nehéz dolog lehet a döntés!

A Mecsettel szemben található a városi híres jelképe a Gauadalquivir folyón átívelő, római alapokra épített katedrális, amely különösen látványos, amikor a kora reggeli napfényben boltívei visszatükrözendek a folyó vizében.

Kedden délután itt ismét az iskolában gyűlt össze a nemzetközi csapat. Ezúttal az este előadásra kerülő szándarabunk főpróbája zajlott. Projektünk feladatai között tartozott a részvételnek való segítségnyújtás is. Kezdetben a spanyol iskola került kapcsolatba a Ryan's Well Alapítvánnyal, amely afrikai ivóvíz-kutak felújására gyűjt pénzt, majd a többi iskola is csatlakozott a jótékony akciához. Az alapítvány látottak körülményeiről, amit egy akkor 7 éves kanadai kislány kezdeményezett, a spanyol tanárnő: Art egy szándarabot. A projektben résztvevő minden iskola egy felvonást adott elő a darabban, természetesen angolul.

Délután ismét Córdoba látogatásával ismerkedtünk. Ezúttal egy városba, az Alcazarba vittek el bennünket, amelyet még a vizitációk előtt, majd a kaliforniai idején a városok használtak. A XIV. században XI. Alfonz visszafoglalta a keresztények számára, gótikus stílusban építette, és az Inkvizíció központjaként működött tovább. Bár a most látogatható épületek nagy részét már a keresztények építették, de azért itt is erőteljesen árványosul az arab építészeti hatása.

Különösen a csodálatos 55000 négyzetméteres városi parkban tapasztalhatjuk ezt, ahol gyönyörű, sövényekkel körülvett virággyepek váltakoznak a kisebb-nagyobb tavacskaikkal, szökőkutakkal. Árnyékos

narancs-citromfák, ciprusok, pálmák és olajfák nyájtanak.

Ebből a palotából írinyi-totta Aragóniai Ferdinánd és Kasztélyi Izabella Granada visszafoglalását az araboktól, és a parkban található szoborcsoport annak állását említi, hogy az uralkodó itt találkozott Kolombusz Kristóffal 1492-es útja előtt.

Az egykori palotához tartozott a Kalifa Fürdője, amit a keresztények betemettek, és csak a XX. században tárták fel újra a régészek. Jól megfigyelhetők az arab fürdő jellegzetességei, a különböző helyiségek, az öltöző, majd a hideg, meleg és forró víz medencék termei. A boltos mennyezeten csillag alakú kis nyílásokat találunk, amelyek funkciója a szellőzés, illetve a fény bejutásának biztosítása volt.

Később döntöztünk mindenki hazatérni a spanyol családokhoz, és az volt a feladat, hogy az esti színházi előadás után fogadásra jellegzetes nemzeti ételeket kellett készíteni. Este 7 és 8 között a spanyol szülőikkel együtt gyülekeztünk az iskolában.

Először a színdarabot játszottuk el nagy sikerrel, majd mindenki lelkesen körülvette a nemzetközi

finomságokkal megrakott asztalokat.

A magyar konyha remekei közül mi a gulyásleves, paprikás csirkével, rakott krumplival, rántott pulykamellel, sajtos pogácsával, lecsóval, fasírttal és Gundel-palacsintával ismertettük meg a résztvevőket.

A vacsora után minden nemzet díjkai vagy akciói tanítói szabadon előadhatták a közönségnek az általuk hozott dalokat, táncokat, így az est hátralévő részében nagyon hangulatos zenés-táncos mulatságban volt részünk.

Természetesen a magyar néptánc most is nagy sikert aratott. Bár most csak két néptáncos lányunk volt a csapatban, temperamentumos táncukkal pillanatok alatt felforrósították a hangulatot.

Persze mi is hasonló csodálattal néztük a spanyol lány, Cynthia flamenco bemutatását, és mindenki meghatózott az angolok közös dalától, amely az összefogás, a barátság fontosságáról szólt.

Az est zárásaként mindenki névre szóló, dicséretes emléklapot kapott a szervező iskolától, hogy részt vett ezen a találkozón.

A keddi bűvésztől szerdán még egy fantasztikus egész napos kirándulás vár ránk. Korán reggel 2 busszal indultunk, kb. 200 km-re észak felé Granadába. Maga az odavezető út is gyönyörű volt,

dombos-lankájs vidéken haladtunk végig olajfaligetek mellett, majd Granadához közelre tettek a Sierra Nevada hártyódte csúcsai.

Bár Córdobaban is csodálatos dolgokat láttunk, a granadai Alhambra, vagyis a híres Vörös Erőd és a hozzá kapcsolódó paloták, kertek talán még a korábban látottaknál is felülmúlják.

Amikor a Córdoba-i kalifátus területéről a márokat kiszorították, és az uralkodó, I. Mohamed Granadába tette át a székhelyét, a határoza el, hogy új királyi palotakomplexumot hoz létre. Az Alhambra erődített dombján kezdte meg a munkálatokat 1238-ban. A máro időkben nemcsak királyi palota, de a közigazgatás központja is; a kaszárnyák, mecsetek, fürdők, temetők és kertek zárt uralkodóirosszát tették. Ebből mára csak a paloták maradtak. Különlegességét a rendkívüli építészeti, képzési és művészeti alkotáson túl az adja, hogy belső udvarok köré emelt lakosztályok kusza szövevénye, folyosókkal, pavilonokkal, kertcskével.

Először a XI. századi Alcazar erődbe jutunk be. Az Alhambrával csak az egész dombot körülvevő fal köti össze, a hárszög alakú erőd-tornyot tornyokkal társított magas falak övezik.

Tovább haladva elérkezünk V. Károly kőtemeletes, járn oszlopcsarnokkal díszített reneszánsz palotájához. Emeleten a Tartományi Szépművészeti Múzeum kapott helyet.

Ezután jutunk el az Alhambrához.

A Mexuár (mesuár) a közigazgatás központja volt, a legígibb épület. A belső udvaron szökőkút, a homlokzatok gazdagon díszítettek. Itt további termeket csodálhatunk meg, díszes oszlopfolyosókat, fülkék csipkét.

A következő épületkomplexum a szeráj. Legnagyobb részét a Mirtusz udvar teszi ki, nevét a medencét szegélyező sövényekről kapta. Fehér márvány padozatból haragoszöld mirtusz emelkedik ki, narancsfák tükröznek a vízben, körben oszlopcsarnokok, gazdag díszítésű fülkék, csobogó szökőkutak.

Az idők és a Követek Terme után eljutunk az Alhambra talán leghíresebb részébe, az Oroszlános udvarra. Középen márvány szökőkút, körülötte elvileg 12 fekete márvány oroszlán. Pechünkre az oroszlánokat éppen most restaurálják, tehát csak az érvény maradt és szökőkút medencéjét láthatjuk. Körülötte 124 darabból álló oszlopdísz, árkádsor, csipkés falak, körben kis pavilonszerű épületek és a hárszögök lakosztályai. Fájtyolszerű csipkedés, fehér-kék csempepadozat, márványburkolat, minden pavilonban szökőkút.

Ezekhez hasonló termek sokaságát csodálhatja meg a látogató az egész palotában.

Az épületeket elhagyva sem tartva a látóvonal sora, hiszen egy ciprusok keretezte alléon (sétányon) átsétálva eljuthatunk a Generalifébe, a szultánok nyári palotájába, amelyet 1319-ben fejeztek be. Arab neve: híres paradicsomi kert. Egy kis palota, néhány pavilon, tavacska, szökőkút és tömegtelen virág elárasztó pompája.

Az Alhambra meglátogatása után még volt időnk, hogy a hangulatos Granadában is sétáljunk egyet, sőt egy keskeny sikátorban találkozhatunk igazi arab bazárral is elvittek bennünket vendéglátóink. Ágy, ha valakinek a cserdobai ajándékboltok tömkelegében esetleg még nem sikerült minden családtagjának, barátjának szüvenárt vásárolni, az itt pótolhatta.

A jó hangulatú kirándulásról este 9 óra körül értünk vissza Cserdobába. Az utolsó este a családok bőséges vacsorával és kedves ajándékokkal köszöntek el tőlünk. És talán a megérkezésünk első pillanataiban még honvágyunk volt, de most mindenki azt érezte, hogy jó lenne még maradni, hiszen fantasztikus 5 napot töltöttünk együtt.

Csütörtök reggel fél kilencre kellett a cserdobai vasútállomáson lennünk, mert 9 órakor indult a vonatunk vissza Madridba. Örökös keskeny bőséges vettünk kedves vendéglátóinkat, és vonatra szálltunk. Ez a francia TGV-hez hasonló szuper vonat alig két óra alatt teszi meg a több mint 400 km-es távolságot. Rendkívül kényelmes, és egy kivetítő követi az utasok, hogy hol jár éppen a vonat, illetve a pillanatnyi sebességet is. Átlagosan 270 km/óra körül halad, de sikerült lecségre kapnunk olyat is, amikor 300 km/órával száguldottunk.

A metróban már szinte ismerősként közlekedtünk, és szerencsére most nem kellett rohannunk az ajándékokkal megpakolt nézők bóröndjeinket magunk után hánvza, mert berven volt időnk a repülőgép indulásáig.

A felszállásig hátralévő több mint két órát nem volt nehéz eltölteni a hatalmas madridi reptéren. Nézelődünk, megebáldeltünk, lehetett még vásárolgatni, illetve volt, aki majdnem lecserélte az autóját egy újra!

Bár a gépünk több mint egy óra késéssel szállt fel, ez bennünket már egyáltalán nem zavart, hiszen tudtuk, hogy akármennyit késünk is, a szüleink egy ott vannak bennünket a reptéren.

Jó volt újra hazakerkezni, de az andalúziai emlékek örökre ott maradnak a szívünkben.

Cserdoba 2016-ra pályázik az Európa Kulturális Fővárosa címre - szavazzunk ráj minél több!

Hasta la vista Cserdoba!

Az őtől kért anyagokat gazdag képanyag illusztrálja iskolánk honlapján.

Árta: Dávidné Szabó Enikő